

השכינה היא נקראת מלך שלם כי היא משלימה את כל העשר ספירות ורק על ידה נעשה הכל שלם (מק"מ) וכן נאמר על המלכות (תהלים עו) **וַיְהִי בְשָׁלֹם סִכּוֹ** דהיינו שהמלכות שהיא שם אלהי"ם שהיא בגימטריא 'סכו' היא משלימה את העשר ספירות וביאור הפסוק שהמלכות בירושלים תהיה שלימה (מק"מ).

הקדושה לא שורה אלא רק במקום שלם

וּבְגִין כִּי לֹא שָׁרִיָּא כְּלָא, אֶלְא בְּאַתְרֵי שְׁלָיִם ומשום כך הקדושה לא שורה אלא רק במקום שלם. **וְעַל דָּא** ולכן כתוב **כֹּל אִישׁ אֲשֶׁר בּוֹ מוֹם לֹא יִקְרָב. כְּנֻזְנָא דָּא קְרַבְנָא דְּבִיָּה מוּמָא לָא יִתְקַרְיַב** וכדוגמת כך קרבן שיש בו מום לא יוקרב ע"ג המזבח. **מֵאֵי טַעְמָא. דְּכִתְיִב** ומה הטעם לכך, אלא כי כתוב בפסוק **כִּי לֹא לְרִצּוֹן יְהִיָּה לָכֶם** דהיינו שהפגם בבהמה הוא מגיע מחמת שהיא מגלגול של אדם פגום ולכן הקרבן לא שלם ואינו עולה לכתר הנקרא רצון (רמ"ק). **וְאֵי תִימָא הָא קְדָשָׁא בְּרִיךְ הוּא לָא שְׂאֵרֵי אֶלְא בְּאַתְרֵי תְּבִירָא, בְּמֵאנָא תְּבִירָא** ואם תאמר שהרי הקב"ה לא שורה אלא רק במקום שבור ובכלי שבור דהיינו באדם שליבו שבור ונדכא, **דְּכִתְיִב, (ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וּשְׁפַל רוּחַ** ולכאורא קשה שהרי זה מום ולמה הקב"ה שורה בו. **הֵאֵי אֶתְרֵי שְׁלָיִם יִתִּיר הוּא מְכֻלָּא** אלא באמת לב נשבר הוא מקום יותר שלם מכולם כי לא פסל ה' רק מום בגוף, **(דְּכִתְיִב, (ישעיה נז) וְאֵת דְּכָא וּשְׁפַל רוּחַ) בְּגִין דְּמֵאֵיךְ**

גְרַמְיָה לְמִשְׁרֵי עֲלִיָּה גָּאוֹתָא דְכָלְא, גָּאוֹתָא עֲלָאָה, וְדָא
הוּא שְׁלִים בגלל שהוא משפיל את עצמו בכדי שישרה עליו גאות הכל, דהיינו שהם
סוד או"א וזו"ן שהם מקבלים מארבע מאות ועשר נימין שבדיקנא דא"א כמנין גאו"ת והיא
הגאווה העליונה מכולם שהוא א"א בעצמו שהוא שורש הארבע מאות ועשר הנימין האלו
וזה הוא השלם (מק"מ). אַבְל לָא פְּתִיב אמנם לא כתוב בפסוק, וְאֵת (דף צ"א
ע"א) עֵינֵי וְשִׁבּוֹר וְחֵרוֹם וְשְׂרוּעַ. אֵלָּא כְּתוּב רַק וְאֵת דְּכָא
וְשִׁפְלֵ רוּחַ, מֵאֵן דְּמֵאִידָּ גְרַמְיָה, קְדִישָׁא בְּרִידָּ הוּא זְקִיף
לִיהּ ולכן, רק מי שמשפיל את עצמו אז הקב"ה מגביה אותו ובו הוא בוחר אמנם אם יש
בו מום בגופו זה מורה על אחיזת החיצונים בו ואין הקב"ה שורה עליו.

הכחן העומד למטה הוא כדוגמת מעלה

וּבְגִינֵי פְּדָּ, פְּהֵנָּא דְקָאִים לְתַתָּא כְּגוּוֹנָא דְלַעִילָא, בְּעֵי
לְמַהוּי שְׁלִים יְתִיר מְכָלְא, וְלָא יְתַתְּוֵי פְּגִים ומשום
כך הכחן העומד למטה הוא כדוגמת מעלה ולכן הוא צריך להיות שלם יותר מכולם שלא
יראה בו פגם, וְעַל דָּא אֲזַהֵר לְהוּ לְכַהֲנֵי, דְכְּתִיב ועל כך הזהירה
התורה את הכהנים שכתוב בפסוק אִישׁ מִזֶּרְעֶךָ לְדֹרְתָם אֲשֶׁר יִהְיֶה
בו מום לא יקרב וגו'.

אסור לכהן בעל מום לעבוד בבית המקדש ולהקריב קרבנות

תוּ פָּתַח וְאָמַר עוד פתח רבי אלעזר ואמר לבאר את מש"כ, (מלאכי א) **וְכִי תִגִּישׁוּן עֵזֶר לְזִבּוּחַ אֵין רָע, וְכִי תִגִּישׁוּ פֶסַח וְחֹלֶה אֵין רָע, וְכִי קִדְשָׁא בְרִיךְ הוּא אָמַר אֵין רָע, אִי הֵכִי טוֹב הוּא** וקשה, שאם הקב"ה אמר על הקרבנות האלו שהם בעלי מום אין רע אם כן זה טוב ולכאורה הוא סתירה שאמרנו שאסור להקריב קרבן בעל מום [נו]. **אֵלָא סוּפִיָּה דְקָרָא אוֹכַח, דְיִשְׂרָאֵל בְּאֵינּוֹן יוֹמִין הָווּ מְמַנְן פְּהַנִּי מְאִירֵי דְמוֹמִין, עַל גְּבִי מְדַבְּחָא, וְלִשְׁמִשָּׂא עַל מְקוּדְשָׂא** אלא מסוף הפסוק יש הוכחה על הביאור של תחילת הפסוק כי ישראל באותו הזמן היו ממנים כהנים בעלי מומין בכדי שיקריבו קרבנות על גבי המזבח ולשמש בביה"ק, **וְאָמַרִי מְאִי אַכְפַּת לִיָּה לְקוּדְשָׂא בְרִיךְ הוּא דָּא, אוֹ אַחֲרָא. וְאֵינּוֹן הָווּ דְאָמַרִי אֵין רָע** וישראל שבאותו הדור היו אומרים מה אכפת לקב"ה אם ישמש בעל מום זה או אחר והם היו אומרים אין רע בדבר זה. **וְקוּדְשָׂא בְרִיךְ הוּא אָתִיב לְהוֹן הָהִיא מְלָה דְהוּוּ אָמַרִי** והקב"ה היה חוזר ואומר לפניהם את הדברים שהם היו אומרים. **אָמַר: יִשְׂרָאֵל אַתּוֹן אָמַרִי כִּד מְקַרְבֵי מְאִירֵי דְמוֹמִין עַל פּוּלְחָנֵי אֵין רָע, מְאִי אַכְפַּת לִיָּה לְקוּדְשָׂא בְרִיךְ הוּא** ואמר הקב"ה לישראל אתם אומרים

אור הרשב"י

[נו] אמנם רש"י ביאר שהוא בתמיהה דהיינו וכי אין דבר זה רע.

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000

שכאשר מקריבים כהנים בעלי מומים לעבודתי שהוא לא רע ומה אכפת לקב"ה אם הוא מקריב ועובד עבודה בביה"ק.

אדם פגום ובעל מום שמקריב קרבן הקרבן נמסר לחיצונים

סוּפִיָּה דִּקְרָא מַה כְּתִיב אבל מה כתוב בסוף הפסוק, **הַקְרִיבֶהוּ נָא לְפַחְתֶּךָ הַיְרֵצֶךָ או הַיִּשָּׂא פָנֶיךָ. בַּר נֶשׁ מִנֵּי־כּוֹ, אִי בְעִיתוֹ לְשִׁלּוּמֵי לְמַלְכָּא, וּלְקִרְבָּא קַמִּיָּה דִּדְרוּנָא, אַתּוֹן מְשַׁדְרִין לֵיהּ בְּפָגִימָא, או לָא** דהיינו אם תרצו לשלוח אדם מכם ולהקריב דורון לפני המלך האם אתם שולחים את הדורון ע"י אדם בעל מום או לא.

הַיְרֵצֶךָ או הַיִּשָּׂא פָנֶיךָ בְּהֵוֹא דִּדְרוּנָא והאם יתרצה לכם המלך ע"י הדורון שנשלח ע"י בעל מום, **כָּל שְׂכֵן וְכָל שְׂכֵן דְּאַתּוֹן מְקַרְבִּין קַמֵּאי בַר נֶשׁ פָּגִים לְקִרְבָּא דִּדְרוּנָא, הָא דִּדְרוּנָא דְלָכוּן לְכַלְבָּא אַתְּמָסֵר** וכל שכן וכל שכן שכאשר אתם מקריבים לפני אדם פגום ובעל מום בכדי שיקריב דורון שאותו דורון נמסר לכלב שהם החיצונים [10], **דְּוִדָּאי בַר נֶשׁ דְּאִיְהוּ פָּגִים, פָּגִים הוּא מַכְלָא, פָּגִים הוּא מְהִימְנוּתָא** כי ודאי אדם שהוא בעל מום ופגום אז הוא פגום מהכל ואפילו בנשמתו

אור הרשב"י

אנפי אריה ומה שמיה דההוא כלבא בלאדן
שמיה דלאו איהו בכלל אדם אלא כלבא
ואנפי כלבא.

[10] כדאיתא בהקדמת הוהר דף ו' עמוד ב'
כיוון דחמאת הכי ההוא סטרא אחרא
אתתקפת ושדרת לחד כלבא למיכל קרבנין
ומה שמיה דההוא ארי"ה אוריאל דאנפוי

הלימוד היומי

ניתן להקדיש עבור הנצחות או לרפואה / הצלחה טל' 02-6249000